

„Периодическо списание“. Но славата си той дължи на стихотворната сбирка „Майска китка“, която излъже отъ печатъ прѣзъ 1880 г. Въ тѣзи стихове вече се забѣлѣзва влиянието на рускитѣ писатели, но най-много се чувствува това на Славейкова. Едно слѣдъ друго започватъ да излизатъ статии, стихове и романи; езикътъ и стилътъ му сж развити, картинни, а параболитѣ му съ своя модернизъмъ упражняватъ рѣшаваще влияние върху младото поколѣние. Прѣди освободителната война той отишелъ въ Влашко, кждѣто се срѣцналъ съ Ботева и Каравелова, които го запознали съ нови поетически стремления. Въ кжсо врѣме излизатъ въ Букурещъ новитѣ му стихове въ два тома: „Прѣпорецъ и гусла“ и „Тжгитѣ на България“. Той е истинския творецъ на българския езикъ, чиято чистота и свойства е грижливо спазвалъ не само въ стихотворенията си, но и въ публицистичната си дѣйностъ. По неговитѣ дири върви новата генерация поети, които, ако и да не сж съгласни съ неговитѣ политическо-литературни схващания и, макаръ да сж подъ силното влияние на французкитѣ, рускитѣ, английскитѣ, а особено на нѣмскитѣ писатели, не можаха да се освободятъ отъ него. Съ името на Вазова е свързана цѣлата българска литература, най-великиятъ живъ прѣдставителъ на която и днесъ е той.

Ország Világ, г. XLI, бр. 44,
стр. 351, 31 окт. 1920 г.

Томе Йозефъ.
Прѣвелъ: Йосифъ Саудеръ.

ИВАНЪ ВАЗОВИТѢ МАРКИ.

Едно литературно празненство.

До прѣди три седмици името на Иванъ Вазова се чуваше рѣдко вънъ отъ страната му. Днесъ то е въ устата на хиляди хора навсѣкждѣ изъ цивилизования свѣтъ, на които то стана извѣстно посрѣдствомъ специално издание на пощенски марки, отпечатани отъ българското правителство въ честъ на седемдесетата годишнина отъ рождението на националния поетъ. Иванъ Вазовъ, най-видниятъ литераторъ на България и авторъ на безбройни епически и лирически поеми, е роденъ прѣзъ 1850 г. На 20 годишна възраст той взе голѣмо участие въ възстанието противъ турското управление. Най-добръ извѣстниятъ му романъ „Подъ игото“ е прѣведенъ на много езици.